

κατα τῆς ζωῆς του παρήρχοντο ἐν τῇ ιδιότητι ὡς πολίτου καὶ τὸ ὑπόλοιπον μόνον ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ὡς ἀτόμου. Κατασκευάσμα τῆς ἰδίας ἐργασίας του, νεαρῶτατος εἰς περί-βλεπτον ἀνῆλθε περιωπὴν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του καὶ τὴν ἐπιζήλον αὐτοῦ κητάσταςιν διεφλέγετο ὑπὲρ τῆς κοι-νωνίας μᾶλλον ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ νὰ ἐκμεταλλευθῇ. Δὲν εἶχε θέσιν καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων ἐγωϊστῶν!

Τώρα ἤρχισαν σπουδαῖα ὄργανα, ὡς ἡ «Πρωτὰ», νὰ ζη-λεύουν τὰς ἀμάξας αἰτίνες ἐδόθησαν εἰς τοὺς παρὰ τῇ ἀστυ-κλινικῇ μαθητευομένους διδάκτορας τῆς ἱατρικῆς! Ἴσως θὰ ἤθελον οἱ συντάκται τοῦ φύλλου τούτου νὰ δοθῇ καὶ εἰς αὐ-τοὺς ἀμάξα διὰ νὰ γράφουν τὰ διάφορά των! Νομίζομεν ὅτι αὐτοὶ οἱ μαθητευόμενοι διδάκτορες εἶνε ἐνίοτε πολὺ καλλίτεροι ἀπὸ τοὺς μὴ μαθητευομένους καὶ βαρεῖς κομπο-γιαυνίτας, ὑπὲρ ὧν ἴσως φροντίζει τὸ ὄργανον τοῦ κ. Δηλι-γιάννη.

Ἀργυρᾶν παρένθεσιν ἤνοιξαν εἰς τὸν βίον των ἡ πολυ-θέλητρος δεσποινίς Ἀμαλία Κρίτσα καὶ ὁ διακεκριμένος νέος κ. Νικόλαος Οἰκονόμου ἐκ τῶν γνωστῶν ἀδελφῶν οἶνο-ποιῶν τελέσαντες τοὺς ἀρραβῶνας αὐτῶν. Τοῖς εὐχόμεθα ἐν ὄλῳ νὰ κρούσῃ καὶ τὴν χρυσὴν περίοδον τοῦ γάμου των.

Διαβιβάζομεν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ ὕδατος τῆς Και-σαριανῆς κ. Ἀνδρέαν Καμπᾶν πρὸς δὲν τρέφομεν ἰδιάζουσιν ἐκτίμησιν ὅτι εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας ἤρχισε ἀπὸ δύο τριῶν ἡμερῶν νὰ σχηματίζεται πεποιθήσις ὅτι τὸ ὕδωρ πωλεῖται νοθευμένον. Ἐὰν πραγματι ἐνεφίλοχώρησε καὶ ἐνταῦθα δό-λος, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τοῦτο γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Καμπᾶ, ἀνωτέρου τοιούτων κερδοσκοπικῶν ἀποπειρῶν. Διὰ τοῦτο ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῶν ὑδροκομι-στῶν.

ΑΝΩ ΚΑΤΩ.

Πάει καὶ ὁ Ἀπόλλων μὲ τὴν ἐπιδημία,
πάει καὶ ἡ Κιαραμόντε, ποῦ τρέλλανε τρελλοὺς,
καὶ ἡ Ντελέστ σὲ 'λίγο θ' ἀφήσῃ πρὶ ἀγεία
'στὸ κύμα τοῦ Φαλήρου καὶ εἰς φίλους τῆς πολλοὺς.
Φοβήθηκαν τὸν τύφο μεγάλοι καὶ πτωχοί,
καὶ ἀφίνουν τὴν Ἀθήνα, καὶ πᾶν 'στὴν ἐξοχή.

Ἡμέρα παρ' ἡμέρα ἀδειάζουνε οἱ δρόμοι,
καὶ μόνο 'λίγοι μένουν 'στοῦ τύφου τῇ φωτιᾷ,
μὰ τῶν Νυμφῶν τὸ Ἄντρον καὶ ὁ Παρθενῶν ἀκόμη
γεμίζουν μὲ τραγούδια τοῦ κόσμου τὰ αὐτιά.
Εἰς τῶν Νυμφῶν τὸ Ἄντρον ψυχὴ μου τί ὠραῖα! .
μπαίνεις μονάχος μέσα καὶ εὐθὺς θὰ 'βρῇς παρέα.

Τί κτύποι καὶ ἀντάρα! . . . ἐκεῖ καὶ ὁ χασάπης
καὶ ὁ λαχανοπώλης μὲ τὴν ποδιὰ 'στὴ μέση
πουλεῖ 'στὴν Τυρολέζα αἰσθήματα ἀγάπης,
καὶ κάνει ὅ,τι τοῦρθη καὶ ὅ,τι τοῦ ἄρεσει.
Κάθε Ῥωμῆος ἀσίκης ὡσὰν θεὸς γλεντᾷ,
βλέπει τὴν Τυρολέζα, μουγγρίζει καὶ βροντᾷ.

Ἐκεῖ ποτὲ δὲν πέφτουν καμήλλαις, περιστέρια,
καὶ δὲν ἀκοῦς τριγύρω τῆς μόδας Γαλλικά·
ἐκεῖ βροντοῦν χασάπη αἱματωμένα χέρια,
καὶ ὡχοῦ ἀκοῦς νὰ σκούζῃ τὸν σενταλιῆ βρακᾷ.
Γλεντᾷ ἡ Ῥωμιοσύνη ἐλεύθερα ἐκεῖ,
χωρὶς Ἀστυνομία καὶ Χωροφυλακή.

Ὁ κρότος ἀνοιγομένης θύρας ἀφύπνισε μετὰ τέταρτον ὥ-ρας ἐκ τῆς νάρκης τὸν βασιλέα τῶν βασιλέων, ὅστις μει-δῶν εἶπε,

— Καλῶς ἤλθες Ὁσμὴν πασᾶ μου. Κάθησε.

Ἐντὸς δύο λεπτῶν εἰς παρακείμενον δωματίον ἐνεδύθη ἡ Α. Μ. εὐρωπαϊκὴν στολὴν ὑπηρετουμένη ὑπὸ πλειάδος ὑ-πηρετῶν καὶ ἀκολούθως ἔδραμεν εἰς τὸν ἀναμένοντα Ὁσμὴν διατάξας ἀναψυκτικὰ ποτὰ καὶ τσιμποῦκι.

Ὁ μετὰ τῆς Α. Μ. καθήμενος Ὁσμὴν πασᾶς δὲν εἶναι ἄλλος ἢ ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς Πλευνάς, ἐκείνος δηλονότι τοῦ ὁποῦ ἀπασα ἡ δόξα συνίσταται ὅτι ἀπέκρουσε τὸ πρῶτον τὴν τὸλμην ἐνὸς ῥώσσου στρατηγοῦ καὶ ἀκολούθως ὑπέκυ-ψεν ὑπὸ τὸ ἀδιάλειπτον πῦρ τῶν κανονοστοιχιῶν τοῦ Τοτ-λέβεν αἰχμαλωτισθεὶς μετὰ 45 χιλ. στρατοῦ. Ἐκείνος ὅστις ἔκαυχᾶτο ὅτι θὰ ζωσθῇ τὸ ἀποσταλὲν ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ξίφος, ὅταν ἐκείθεν τοῦ Δουνάδεως ἀπελάσῃ τὰς ῥωσσικὰς στρατιάς, καὶ Δουνάδιν καὶ Προῦθον διέβη αἰχμά-λωτος καὶ κατεσκήνωσε παρὰ τὸ Κρεμλίνον τῆς Μόσχας. Ὁ Τοῦρκος ὅμως ὅστις δὲν διυλίζει τὸν κώνωπα, ἀγαπᾷ καὶ ἐ-κτιμᾷ τὸν στρατηγὸν τοῦτον, ὅστις καὶ ἐν τῷ στρατῷ

κατὰ πολλὰ ἰσχύει, καίτοι πλείστοι τῶν ἀνωτέρων ἀξιωμα-τικῶν ἀγνοοῦσιν εἰσέτι τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης. Ὁ μεγαλώτατος ἄρχων, εἰς τὰ νεύματα τοῦ δ-ποίου κατὰ τὰς τουρκικὰς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας ὑπεί-κουσιν ὅλοι οἱ βασιλεῖς τοῦ κόσμου, ὁ κατέχων τὰς Ἀθή-νας, τὸ Βουκουρέστιον, τὴν Σόφιαν, τὴν Πέστην, τὸ Βελι-γράδιον εἰς τὸ Σίρπ-οῦ-ταραφιδὰν, ἐξετίμησε τὰ δύο ταῦτα προσόντα τοῦ στρατηγοῦ τούτου καὶ φοβούμενος τοὺς Χιν-ζιρ ἐκείνους ἐπαναστάτας παρέλαβε πλησίον αὐτοῦ τὸν Ὁ-σμὴν, καθ' ἑκάστην ἐπιδαψιλεύων αὐτῷ χάριτας καὶ εὐνοίας, ὧν τρανώτατον δεῖγμα πρόκειται τὸ πλησίον τῶν ἀνακτό-ρων τοῦ Τσεραγὰν ἀνεγειρόμενον μέγαρον. Σήμερον ὁ Ὁσμὴν εἶνε ὁ φίλτατος τῆς Α. Μ. καὶ αὐτὸς σχεδὸν διέπει τὰς τύ-χας τῆς κλυδωνιζομένης αὐτοκρατορίας τῶν Ὁσμανιδῶν.

Ἡ Α. Μ. δὲν εἶχε συμπληρώσει τὴν φράσιν αὐτοῦ διατάτ-των τσιμποῦκι καὶ ἀμέσως ἐκ δύω συγχρόνως θυρῶν προέ-κυψαν δύο τῶν ἀναριθμῶν ὑπηρετῶν κομίζοντες τὰ αἰτη-θέντα κύπτοντες καὶ ἀνεγειρόμενοι, ὡς ὁ ξίφιας δὲ τὴν κεφαλὴν προβάλλει, ὅτε δὲ πάλιν ὑπὸ τὸ ὕδωρ εἰσδύει.

— Ἀῦριον, μεγαλειότατε, θὰ σοὶ φέρω δωδεκαέτιδα κέ-

Ἄμὲ ἡ παντομίμα καὶ ὁ παληάτζος πάλι,
καὶ μάλιστα σὰν πέφτη στείλιάρι δυνατό ;
πῶς 'στὸ Ῥωμῆδ' ἀρέσει νὰ δέρωνται οἱ ἄλλοι,
κι' ἀπὸ μακρυὰ νὰ βλέπῃ τὸ πατιρντί αὐτό.
Φοβᾶται καὶ τὸ ξύλο σὰν τὴν ἐπιδημία,
ἐνῷ τὸ ξύλο εἶναι γιὰ τοῦτον σωτηρία.

Νὰ καὶ τοῦ Παρθενῶνος τὸ νέο περιβόλι !
ἀλλὰ καμμία μέσα δὲν φαίνεται παρθένος,
κι' ἐδῶ 'στὸν Παρθενῶνα ἀρσενικοὶ 'ναὶ ὅλοι . . .
Τί διάβολο ! ἔχῃ τὸ θηλυκὸ τὸ γένος ;
Βλέπω 'στοῦ Παρθενῶνος τὴν κάθε μιὰ γωνιά,
καὶ μοῦ κτυπᾷ τὴν μύτη ἀνδρικήα παρθενιά.

Ποῦσαι, καϋμένη Βάσσω κι' ἀσίχισσα Ἑλένη,
νὰ ψάλλετε κανένα Σμυρνιώτικο χαβᾶ,
ἡ λιγερὴ φωνή σας τ' αὐτιά μας νὰ κουφαίνῃ,
καὶ νὰ φορῆτε πάντα τὸ φέσι σας στραβά ;
Ποῦ εἶναι καὶ σὺ τώρα, καϋμένη Πανανέ,
μὲ τὸ βρολί νὰ ψάλλῃς κανέναν ἀμανέ ;

Τράβα λοιπὸν ἀκόμη τὸ θεῖο σου δοξάρι,
καὶ παρηγόρησέ μας, μεγάλε βιολιτζή,
τουλάχιστον μὲ γλέντι ὁ τύφος νὰ μᾶς πᾶρῃ . . .
Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἀβάντι, καϋμένη Μπογιατζή.
Ἄλῃ πασσᾶ μου σήκω καὶ βάλε τὸ φακιόλι,
νὰ 'δῇς καὶ τὴ Βασίλῳ πῶς τήνῃ πᾶν 'στὴν Πόλι.

ρην, τῆς ὁποίας ἡ ὠραιότης ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ καὶ μεταξὺ
τῶν Οὐρί τοῦ παραδείσου, καὶ ἥτις μόνον διὰ τὸν Μωχα-
μέτ καὶ δι' ἐσέ τὸν ἐπὶ γῆς ἀντιπρόσωπόν του εἶνε ἀξία.

— Εὐχαριστῶ Ὁσμάνη μου ἀλλὰ . . . ἡ Ἀγγλὺς ἐκείνη
τοῦ ἀπίστου Μιδαάτ, πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς ἀγκάλας μου.
Δύω ἔτη παρῆλθον, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὴν εἶδον διερχομένην
ἐφ' ἀμάξης τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά-βακτσέ, καὶ ἔκτοτε
ἀπώλεσα τὴν ἡσυχίαν μου, τὸ χαρέμι μου δὲν ἐξασκεῖ
πλέον εἰς ἐμὲ οὔτε γόντρον, οὔτε εὐχαρίστησιν, καὶ ὅταν
ἐνίοτε πλησιάζω τὰς ὥρας μου Κιρκασίας, νομίζω ὅτι
ἔχω ἐνώπιόν μου ἐκείνην, διότι παντοῦ ἡ ξανθόκομος μορφὴ
τῆς πρὸ τῶν ὀμμάτων μου περυγίζει.

— Μὴ μὲ τὰ λέγῃς, Ἥλιε τοῦ κόσμου, διότι αἰσθάνο-
μαι ὁρμάς νὰ καταπνίξω τὸν ἄθλιον Μιδαάτ, ὅστις ἀφῆρ-
πασε τὴν εὐτυχίαν σου, καὶ ἂν ἀκόμη ὅλοι οἱ στρατοὶ τῆς
Μοσχοβίας τὸν ὑπερασπίζοντο, καὶ ἂν αὐτοὶ οἱ Ἀγγλικοὶ
στόλοι ἐκανονοδόλουν τὸ Γιλδίτζ.

— Τὸν ὑπεσχέθην τιμὰς καὶ πλούτη, διηνεκῇ βεζυρεῖαν,
ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, τὸν ὑπεσχέθην ἐπὶ ἀδαμάν-
των νὰ περιπατῇ, καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς Μέκκας νὰ δια-

Μὰ νά ! ἐκεῖ 'στοῦ Τσόχα μεγάλη φασσαρία·
ἐγγλέζικα θὰ κάμουν ἀπόψε τὸν Ἀμλίτο,
κι' ἀπόψε δύο γλώσσας ἐκεῖ θὰ γίνουν μία . . .
Λοιπὸν γιουρρῶσι ὅλοι νὰ πάρετε μπιλιέτο.
Δόξα 'στοὺς Ὀλυμπίους, τιμὴ κι' εὐγνωμοσύνη,
δόξα καὶ 'στὴν Ἀγγλίαν, καὶ εἰς τὴ Ῥωμοσύνη !

Souris

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΤΩΝ.

Νεάπολις Αὐγούστοι.

Εἶναι ἀπερίγραφτον τὸ ἄλγος ὅπερ μὲ κατέχει ἀφ' ὅτου
ἀναγινώσκω εἰς τὰς ἐφημερίδας σας ὅτι αἱ Ἀθῆναι—ἡ ἐπι-
γειος αὕτη παράδεισος—κατέστη ἡ χώρα τοῦ Φαραῶ καὶ
τῶν δώδεκα αὐτοῦ πληγῶν· ἡ δὲ ἀθυμία μου κορυφοῦται,
ὅταν ἀναλογίζωμαι ὅτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Λεωνίδα καὶ τοῦ
Διάκου πίπτουσι θύματα κοιλιακῶν νοσημάτων. Φεῦ! βαβαί !
παππαί ! ἰαταταιάξ ! . . .

Πόσον ἀληθῶς εἶναι θλιβερόν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων μὲ
τὸν γλυκύτατον οὐρανόν της, τὴν ἐλαφροτάτην ἀτμο-
σφαῖραν, τὸν διαυγέστατον αὐτῆς ὀρίζοντα, τὴν γραφικὴν
της τοποθεσίαν, μὲ τόσα ἄλλα μὲ, νὰ μαστιζέται ὑπὸ τῶν
βρωμερωτέρων ἀσθενειῶν ! mais . . . ah mais . . .

Τίني δὲ τρόπον νὰ σοὶ περιγράψω τοὺς παλμοὺς τῆς καρ-
δίας μου, ὅποταν βλέπω μακρὰν ἀπὸ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσ-
σης τὸ ἀτμόπλοιον, κομίζον ἡμῖν τὰς εἰδήσεις σας. Θὰ
ἦτο ἀτυχὴς ἡ παρομοίωσις ἂν σοὶ ἔλεγον, ὅτι ἡ πτωχή μου
καρδιά ἀκολουθεῖ τοὺς παλμοὺς τοῦ ἑλικοῦ ἐν τῷ ἀτμο-
πλοίῳ ! Καὶ πῶς ὅχι, ὅταν φαντασθῶ ὅτι ὁ ἐν νεφέλαις
καπνοῦ φερόμενος ἐκεῖνος ἄγγελος, ἐνδεχόμενον νὰ μοὶ κο-
μίσῃ τὸν θάνατον τινὸς ἐξ ὑμῶν, κακὸν νὰ μὴν ἔχετε ! !

χειρίζεται, ἐὰν μίαν καὶ μόνην ἐσπέραν μ' ἄφινε νὰ διέλθω
μετὰ τῆς ὥρας τῆς Ἀγγλίδος. Ἐκεῖνος πρὸς οὐδὲν ἐλογίσθη
ταῦτα πάντα, ὑπεκρίθη ὅτι ἡ Ἀγγλὺς ἐκείνη οὐδεμίαν πρὸς
αὐτὸν ἔχει σχέσιν, καὶ τὴν ἐπαύριον κατάσκοποι διασπα-
ρέντες ἀνὰ τὴν πόλιν πρὸς εὐρεσιν αὐτῆς, μ' ἐβεβαίωσαν
ὅτι ἀτμοκίνητον τοῦ Δανιὴλ-Παπᾶ, ἔφερον αὐτὴν μακρὰν
τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας μου. Ἐτηλεγράφησα εἰς Δαρδα-
νέλλια, πλὴν τὸ ἀτμόπλοιον διέβη πρὸ τεσσάρων ὥρων.

— Ὑπάρχει Θεὸς καὶ ὁ Μωχαμέτης προφήτης. Θὰ μετα-
νοήσωσι τὰ σκυλιά . . .

— Ἐδιπλάσιασα τοὺς κατασκόπους, πλὴν οὐδὲν νὰ μάθω
ἡδυνήθην ὕστερον διετῶν ἀναζητήσεων, τί ἀπέγεινεν ἡ Ἀγ-
γλὺς ἐκείνη· καὶ τώρα ἀφοῦ ἐκ τοῦ ἔρωτος μανιώδης κατέ-
στρεψα τὸν Μιδαάτ καὶ συγκατέστρεψα μετ' αὐτοῦ — διότι
ἄλλως ἦτο ἀδύνατον — τοὺς γαμβροὺς μου Μαχμούτ καὶ
Νουρῇ πασᾶν, καὶ ἐφαρμάκευσα ἀπὸ τὴν λύπην τὰς ἀδελφάς
μου, μετὰ φόβου ἀναλογίζομαι ὅτι πράττει ἡ γυνὴ ἐκείνη
πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐραστοῦ της. Δὲν σοὶ φαίνεται αὐτὰ,
ποῦ γίνονται εἰς τὸ Λονδίον ὅτι εἶνε ὑποκινήσεις ;

— Θὰ φωνάξουν ὀλίγον κι' αὐτοὶ οἱ ἀπίστοι Ἐγγλέζοι